www.burmeseclassic.com

ရှုတော်ရှုတော်ဝင်း
နှင့်
ဘကျသိုက်ပါမယ်နည်း

ရဝေန္တယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၇၉၉၀၆၀၂
အဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၀၅၆၀၆၀၃
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်း - New Day Colour Separation

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အုပ်ရေ - ၃၀၀၀

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်

ဦးကျော်စိန်လင်း(ယာယီ - ၀၆၉၉)အဲတာဂရင်းအော့ဆက်

အမှတ် (၁၉၉)၊ လမ်း (၅၀)၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်လင်း

ယုံကြည်ချက်စာပေ

အမှတ် (၁၁၁)၊ (၃၃)လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

တစ်စောစ်စ၊ ခွန့်ဝံ့မှလျှင်၊ တဝခနာစ်ခနာင်း၊ ဆက်တိုင်းခကာင်း၏

အမတံဒဒါ၀ ဒေသာဟောတိ၊

ယောစမွမနုဿာသတိ။

အကြင်သူသည် တရားစကားကို

ဟောပြော၏။

တရားစာကို ဖြန့်ဝေ၏။

ထိုသူသည်

အမတဒါန = နိဗ္ဗာန်အလှူကို

ပေးလှူသည် မည်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူတော်လူကောင်း

မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ကျေဒါနလို့ အမည်ရတဲ့ မထေရ်တစ်ပါး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျေဒါနကို ပုဒ်ခွဲရင် ကေ–ဥဒါနပါ။ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ဥဒါန်းဂါထာတစ်ပုဒ်ပဲရပြီး အဲဒီဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုပဲ အမြဲရွတ်ဆိုလေ့ရှိသူလို့ အဓိပ္ပါယ်ရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျေဒါနမထေရ်ဟာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ရပေမယ့် အဲဒီဂါထာတစ်ပုဒ်က ပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံတဲ့သူပါ။ နည်းနည်းသိပေမယ့် သိသလောက်လေးကိုပဲ အတိအကျ လိုက်နာကျင့်သုံးသူပါ။ အဲဒီလို အသိနဲ့အကျင့် ထပ်တူကျသွားလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း မကြာခင်ကာလမှာပဲ ရဟန္တာမထေရ်တစ်ပါး ဖြစ်သွားခဲ့ရပါတယ်။

စကူဒါနမထေရ်ဟာ တောထဲမှာတစ်ပါးထဲပဲ နေပြီး သူရတဲ့ဂါထာလေးတစ်ပုဒ်ကိုပဲ ဥပုသ်နေ့ ရောက်လာပြီဆိုရင် ရွတ်ဆိုဟောပြောလေ့ ရှိပါတယ်။ စကူဒါနမထေရ်က ဂါထာလေးကို မရွတ်ခင် တောထဲ မှာနေကြတဲ့ နတ်အားလုံးကိုလည်း တရားနာဖို့ အမြဲ ဖိတ်ခေါ် လေ့ရှိပါတယ်။ စကူဒါနမထေရ် ဂါထာလေး ရွတ်ပြီးလို့ ဆုံးတာနဲ့ တောထဲမှာနေကြတဲ့ နတ်အား လုံးက ဝိုင်းပြီး သာဓုခေါ်ကြပါတယ်။ နတ်တွေရဲ့ သာဓုခေါ်သံဟာ တစ်တောလုံးဟိန်းထွက်သွား လေ့ရှိပါတယ်။

ဒီအစီအစဉ်လေးက ဥပုသ်နေ့တိုင်း ပြုမူနေကျ အစီအစဉ်လေးပါ။

စကူဒါနမထေရ် အမြဲရွတ်လေ့ရှိတဲ့ ဂါထာ လေးကိုလည်း ဗဟုသုတအဖြစ် မှတ်ထားလိုက်ပါဦး။

BURMESE CLASSIC .com

အဓိစေတသော အပ္ပမဇ္ဇတော၊
မုနိနော မောနပထေသု သိက္ခတော။
သောကာ န ဘဝန္တိ တာဒိနော၊
ဥပသန္တဿ သဒါ သတီမတော။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ ပိဋကသုံးပုံဆောင်တဲ့ ဆရာတော်နှစ်ပါးဟာ တပည့်အခြံအရံငါးရာစီနဲ့ စကူ ဒါနမထေရ်ရဲ့နေရာ တောထဲကို ရောက်လာကြပါ တယ်။

တိပိဋက ဆရာတော်နှစ်ပါး ကြွလာတော့ စကူ ဒါနမထေရ်က တော်တော်လေးဝမ်းမြောက်သွား ပါတယ်။ နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီး စကူဒါနမထေရ်က ဘာစလျှောက်သလဲဆိုတော့ –

"အရှင်ဘုရားတို့ ... တပည့်တော်ကို တရား ဟောပါဦးဘုရား၊ တပည့်တော်တရားနာချင်လို့ပါ ဘုရား"လို့ လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

တိပိဋက ဆရာတော်နှစ်ပါးက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တရားနာမယ့် သူက အရှင်ဘုရားတစ်ပါးပဲလား"လို့ ပြန်မေးလိုက် ပါတယ်။

ဧကူဒါနမထေရ်ကလည်း "တပည့်တော် တစ်ပါးတည်းမဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ တောထဲကနတ်တွေလည်း လာနာလေ့ရှိပါတယ်ဘုရား၊ တရားဆုံးရင် သူတို့ကသာခုခေါ်လေ့ရှိပါတယ်ဘုရား"လို့ ပြန်ဖြေလိုက်ရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တိပိဋကဆရာတော်နှစ်ပါး တစ်လှည့်စီ တရားဟောရောဆိုပါတော့။

တိပိဋက ဆရာတော်နှစ်ပါးက ပိဋကသုံးပုံထဲက တကယ့်အနှစ်တွေကိုရွေးပြီး ဟောပြောကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တရားသာဆုံးသွားတယ်၊ ဘယ်နတ်ကမှ သာခုမခေါ်ပါဘူး။

ဒီတော့ တိပိဋကဆရာတော်နှစ်ပါးက မေးခွန်း ထုတ်ပါတော့တယ်။

"အရှင်ဘုရားပြောတော့ နတ်တွေကသာခု

BURMESE CLASSIC .com

ခေါ်တယ်ဆို၊ အခု ဘာသံမှမကြားရပါလား၊ တပည့်တော်တို့မှာဟောလိုက်ရတာ ဖတ်ဖတ်ကိုမောရော"

"တပည့်တော်ဟောရင်တော့ အမြဲသာခုခေါ် လေ့ရှိတယ်ဘုရား"

"ဒါဆိုအရှင်ဘုရား ဟောပြစမ်းပါဦး"

"မှန်ပါ့ဘုရား"

ဧကူဒါနမထေရ်က သူရွတ်ဆိုနေကျ ဂါထာလေးကို ရွတ်လိုက်ပါတယ်။ ဂါထာဆုံးတာနဲ့ နတ်တွေက တစ်တောလုံးညံသွားအောင် ဝိုင်းပြီး သာခုခေါ်ကြပါတယ်။

နတ်တွေရဲ့သာခုခေါ်သံကြားတော့ တိပိဋကဆရာတော်နှစ်ပါးရဲ့တပည့်တွေက ဘယ်လိုပြောသလဲဆိုတော့ "နတ်တွေက မျက်နှာလိုက်တာ"တဲ့။

ကိစ္စပြီးလို့သာပြန်လာကြရတယ်။ တိပိဋကဆရာတော်နှစ်ပါးရဲ့ တပည့်တွေက သိပ်ပြီး မကျေနပ်ကြပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျောင်းပြန်ရောက်တဲ့အခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နတ်တွေမျက်နှာလိုက်တဲ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို လျှောက်ပြကြပါတယ်။

မကျေနပ်တဲ့စကားဆိုလာတဲ့ တိပိဋကဆရာတော်နှစ်ပါးရဲ့ တပည့်တွေကို မြတ်စွာဘုရားက ဘယ်လိုပြန်ရှင်းပြသလဲဆိုတော့ –

“ချစ်သားတို့ သင်လည်းသင်ပါရဲ့၊ သိလည်းသိပါရဲ့၊ ဟောလည်းဟောပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို တရားဆောင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လို့ မခေါ်သေးဘူး၊ သိရုံတင်မကဘူး၊ ကျင့်လည်းကျင့်ပါမှ တရားဆောင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လို့ခေါ်တယ်”လို့ ဟောပြလိုက်ရပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အဓိကဆိုလိုချက်ကတော့ သိရုံနဲ့တင် မလုံလောက်သေးဘဲ အသိနဲ့အကျင့်တွဲပါနေမှ၊ အသိနဲ့ အကျင့်ဟပ်မိနေမှ လူသာဓုခေါ်၊ နတ်သာဓုခေါ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာပါပဲ။

* * *

ဘာရယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအတောအတွင်း

အသိနဲ့အကျင့်အကြောင်းလေး စဉ်းစားနေမိလို့ ဒီဝတ္ထုလေးထုတ်ပြလိုက်ရတာပါ။

စက္ခုပါလမထေရ်က နည်းနည်းပဲသိပေမယ့် သိသလောက်ကို ကျင့်သူပါ။ ကျင့်ပြီးမြတ်စွာဘုရားမျှော်လင့်တဲ့ ပန်းတိုင်ကိုလည်း ရောက်နေသူပါ။

တိပိဋကဆရာတော်နှစ်ပါးကတော့ အသိနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပိဋကသုံးပုံတောင်ဆောင်ထားတာဆိုတော့ အထူးပြောစရာမလိုတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အကျင့်ကျတော့မရှိသေးပါဘူး။ အဲဒီတော့ နတ်တွေက သာဓုမခေါ်တော့ဘူးပေါ့လေ။

လောကမှာ ဘယ်လောက်ပဲသိသိ၊ မိုးပျံအောင်သိ၊ ဒါပေမယ့် အကျင့်ပါတွဲမပါနိုင်သေးဘူးဆိုရင် ဘဝကအဓိပ္ပါယ်မရှိသေးပါဘူး။ အကျင့်ဟာလူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝကို သိပ်ပြီးပြဌာန်းပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ အသိနဲ့အကျင့်ကို အခြေခံပြီး လူတော်နဲ့လူကောင်းဆိုပြီး ထပ်ခွဲလို့ရပါသေးတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူတော်ဆိုတာ ဘာသာရပ်တစ်ခုအပေါ်မှာ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်တာ၊ ဒါမှမဟုတ် ဘာသာရပ်မျိုးစုံအပေါ်မှာ ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်တာပါ။

လူကောင်းဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ကံသုံးပါးအမူအရာတွေကို အထူးစောင့်စည်းပြီး ကိုယ်တိုင်လည်း အကုသိုလ် မဖြစ်အောင်နေတယ်၊ ကိုယ့်ကြောင့်လည်း သူတစ်ပါးအကုသိုလ်မဖြစ်အောင်နေတယ်။ နောက်.... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း ကုသိုလ်ဖြစ်အောင်နေတယ်။ ကိုယ့်ကြောင့်လည်း သူတစ်ပါးကုသိုလ်ဖြစ်အောင် နေတယ်။ ဒါမျိုးကတော့ လူကောင်းပေါ့။

ဒီစာရေးဆဲမှာပဲ မွေ့ဖျူပြာဆရာမ ဒေါ်ခင်လှတင်ရဲ့ ပါရမီကျင့်စဉ်ပို့ချချက်တိတ်ခွေတွေကိုလည်း နားထောင်နေဖြစ်ပါတယ်။ လူတော်နဲ့လူကောင်း ခွဲတဲ့နေရာမှာ ဆရာမပြောပြတာလေးက ပိုရှင်းပါတယ်။ ဆရာမက "လူတော်ဆိုတာ အသိပညာပိုင်း၊ အတတ်ပညာပိုင်း၊ လူကောင်းဆိုတာက အကျင့်ပညာပိုင်း၊

အသိနဲ့ပြည့်စုံရင်လူတော်၊ အကျင့်နဲ့ပြည့်စုံရင် လူကောင်း"ပါတဲ့။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဒီစာရေးနေတုန်း တိတ်ခွေပါ တွဲနားထောင်ဖြစ်တော့ တော်တော်လေး အဆင်ပြေ သွားပါတယ်။

လောကမှာ လူတော်နဲ့လူကောင်း၊ ဘယ်ဟာပိုလိုအပ်သလဲမေးလာခဲ့ရင် အထူးဖြေစရာမလိုတော့ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် လောကအတွက် အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာတော့ လူတော်ကသူ့ရဲ့ကျွမ်းကျင်မှုပညာကို အခြေခံပြီး လူကောင်းတစ်လုမ်းစာလုပ်နိုင်ရင် သူ့က ငါးလှမ်းဆယ်လှမ်းစာ ပိုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

ထပ်ပြီး "ဒါပေမယ့်" ရရင်တော့ တော်ပြီး မကောင်းရင်တော့ တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းပါတယ်။ ဥပမာ–အထူးကုဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်၊ သူ့ဘာသာရပ်မှာ သိပ်တော်တယ်၊ နိုင်ငံခြားကလည်း ဘွဲ့တွေအများကြီးရထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် မကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူး၊ ဆေးခန်းကို လူနာများများလာဖို့ပဲ မျှော်လင့်နေမယ်၊ ပိုက်ဆံကိုပုံမှန်ထက်ပိုပိုယူမယ်၊ ငါးမိနစ်ကြည့်ရမှာကို နှစ်မိနစ်ပဲကြည့်မယ်၊ ဆေးကုမ္ပဏီကြီးတွေနဲ့ပေါင်းပြီး "ဆရာရေ ... ဒါကျွန်မတို့စမ်းဖော်ထားတဲ့ဆေး၊ ဆရာ လူနာတွေကို စမ်းသပ်ကု ကြည့်စမ်းပါ။ ဒါကဆရာ့ အတွက် မာစီဒီးကား"ဆိုပြီး ပေးလာတဲ့လာဘ်ကိုယူပြီး လူနာတွေကို ဆေးအစမ်းသပ်ခံပုံစံမျိုး ကျင့်သုံးနေမယ် ဆိုရင်တော့ လောကအတွက် သိပ်အန္တရာယ်ကြီးပါတယ်။

လူတော်ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ ကံနဲ့လည်းဆိုင်ပါတယ်။ ပြည့်ပြည့်စုံစုံပြောရရင်တော့ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဆန္ဒ၊ လုံ့လ၊ ကျန်းမာ၊ ဆရာမိဘအားပေးမှုတွေနဲ့ ပြည့်စုံမှပါ။

ဒီအချိန်ကျမှ ဆရာဝန် အင်ဂျင်နီယာ ထဖြစ်ချင်လို့လည်း မရတော့ပါဘူး။

အတိတ်ကံအရ လူတော်ဖြစ်ခွင့် မရတော့ပေမယ့် လူကောင်းဖြစ်ခွင့်တော့ ရပါသေးတယ်။

အဲဒါကတော့ လူကောင်းဖြစ်ချင်တဲ့ စိတ်ကလေးရှိလိုက်ဖို့ပါပဲ။

အဲဒီ လူကောင်းဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးကိုပဲ အခြေခံပြီး ကိုယ့်ရဲ့ကံသုံးပါးကို အထူးစောင့်စည်းလိုက်ရင် မကြာခင်အချိန်အတွင်းမှာ လူကောင်း ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝကို ကံသုံးပါးက အဓိကပြဋ္ဌာန်းထားတာဆိုတော့ ကံသုံးပါးကို ဂရုစိုက်လိုက်ရင်ပဲ အားလုံးပြည့်စုံသွားပါတယ်။

ချဲ့ပြောရရင်တော့ ရှင်ရာဟုလာကို ဆုံးမတဲ့အတိုင်းပါပဲ။

အတွေးတစ်ခု တွေးတော့မယ်ဆိုရင် မတွေးခင် စဉ်းစားလိုက်ပါဦး။ ကိုယ်တွေးမယ့် အတွေးဟာ မိမိကော, သူတစ်ပါးကော နှစ်ဦးလုံး ထိခိုက်နိုင်မလား၊ ထိခိုက်နိုင်တယ်ဆိုရင် မတွေးပါနဲ့တော့၊ ဒီလိုပါပဲ စကားတစ်ခွန်း ပြောတော့မယ်ဆိုရင်လည်း မပြောခင် သေချာစဉ်းစားလိုက်ပါဦး၊ ကိုယ်ပြောလိုက်မယ့်စကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာ မိမိကော၊ သူတစ်ပါးကော နှစ်ဦးလုံး ထိခိုက်နိုင်မလား၊ ထိခိုက်နိုင်တယ်ဆိုရင် မပြောပါနဲ့တော့၊ အလုပ်တစ်ခုလုပ်တော့မယ်ဆိုရင်လည်း မလုပ်ခင် စဉ်းစားလိုက်ပါဦး၊ ကိုယ်လုပ်မယ့်အလုပ်ဟာ မိမိကော၊ သူတစ်ပါးကော နှစ်ဦးစလုံး ထိခိုက်နိုင်မလား၊ ထိခိုက်နိုင်တယ်ဆိုရင် မလုပ်ပါနဲ့တော့။

တကယ်လို့ အမှတ်တမဲ့တွေးမိ၊ ပြောမိ၊ လုပ်မိခဲ့တယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ရဲ့အတွေး၊ အပြော၊ အလုပ်တွေဟာ မိမိ၊ သူတစ်ပါး၊ ထိခိုက်သလားဆိုတာကို နောင် စောင့်စည်းဖို့ ပြန်ပြန်စဉ်းစားရပါတယ်။

ဒီတွေး၊ ပြော၊ လုပ် ကံသုံးပါးလေးကို မတွေးခင်၊ မပြောခင်၊ မလုပ်ခင် ကြိုကြိုစဉ်းစားတတ်တဲ့ အကျင့်လေးကို စွဲသွားအောင် အကျင့်လေး လုပ်လုပ်သွားဖို့ပါပဲ။ စွဲသွားရင် နောက်ပိုင်းအထူးကြောင့်ကြစိုက်စရာ မလိုတော့ပါဘူး။

အဲဒီကတစ်ဆင့်တက်ပြီး သူတပါးအကျိုးရှိ

စေမယ့် အတွေးလေးတွေ တွေးသွားမယ်၊ သူတပါးအကျိုးရှိစေမယ့် အပြောလေးတွေ ပြောသွားမယ်၊ သူတပါးအကျိုးရှိစေမယ့် အလုပ်ကလေးတွေ လုပ်သွားမယ်ဆိုရင် မကြာခင် အချိန်အတွင်းမှာလူကောင်းဖြစ်လာမှာပါ။

တကယ်လို့ ကိုယ်ကတော်ပြီး မကောင်းဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်လည်း (ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ပဲအသိဆုံးဆိုတော့) ကိုယ့်စိတ်ကလေးကို ကောင်းချင်တဲ့စိတ်ကလေးဖြစ်အောင် ပြောင်းယူလိုက်ဖို့ပါပဲ။ နဂိုတော်ပြီးသား ဆိုတော့ ကောင်းဖို့မြူမြင်တဲ့နေရာမှာ သိပ်ပြီးခက်မယ် မထင်ပါဘူး။

လူ့ဘဝဆိုတာ ခဏလေးပါ။ သေတော့လည်း ထားခဲ့ရတာပါပဲ။ မသေခင်လေးမှာ ကောင်းအောင်နေလိုက်တာပဲ ကောင်းပါတယ်။ အဓိက ကတော့ ကောင်းချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိဖို့ပါပဲလေ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီစာရေးလို့ ဆုံးခါနီးမှာပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လည်း သူများမကြားအောင် စိတ်ထဲကနေ အသာ လေး ပြန်မေးကြည့်မိပါတယ်။

"ရဝေနွယ်ရယ် သူများသာ အသိတွေ အကျင့်တွေ၊ လူတော်တွေ လူကောင်းတွေပြောနေတာ ကိုယ်တိုင်ကော အသိနဲ့အကျင့် ထပ်တူကျပြီလား၊ လူကောင်း ဘယ်နှစ်ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်ပြီလဲ"

" . . . . "

" . . . . "

" . . . . "

အဖြေကထွက်မလာပါဘူး၊ အဖြေအစား သက်ပြင်းရှည်ပဲထွက်လာပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော လူကောင်းမဖြစ်သေးပေမယ့် လူကောင်းဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးတော့ ရှိနေတာဆိုတော့ "လူကောင်းဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိနေ တာလေးကကို လူကောင်းဖြစ်ဖို့အခွင့်အလမ်း တစ်ခုပဲလေ"လို့

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖြေဆည်ရင်း အတွေးမေးခွန်းကို ခပ်မြန်မြန် ရပ်လိုက်ရပါတော့တယ်။

ကျမ်းကိုး

၁။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ (ဒုတွဲ)။
ကျေးဒါနမထေရ်ဝတ္ထု။

၂။ ဓမ္မဗျူဟာဆရာမ
ဒေါ်ခင်လှတင်၏
ပါရမီကျင့်စဉ်ပို့ချချက်တိတ်ခွေများ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကုသိုလ်ပယ်နည်း (၁)

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဇမ္ဗူက မထေရ်ဆိုတဲ့မထေရ်တစ်ပါးရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ မထေရ်က တောရွာတစ်ရွာမှာ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး အဖြစ်နဲ့ သီတင်းသုံးနေတာပါ။

စာထဲမှာတော့ မထေရ်တစ်ပါးလို့ပဲ ဆိုထားပါတယ်။ နာမည်တော့တပ်မထားပါဘူး။ စာတ်သိမ်းမှာ ဇမ္ဗူကမထေရ် အဖြစ်နဲ့ စာတ်သိမ်းထားတာမို့ မှတ်လို့လွယ်အောင်ဇမ္ဗူကမထေရ်လို့ပဲ သုံးလိုက်ရတာပါ။

ထားပါတော့၊ ဒီစာစုမှာ နာမည်က အဓိက မကျပါဘူး။ မထေရ်ရဲ့ ကံသုံးပါးအမူအရာတွေကိုပဲ အဓိကထားပြောချင်တာပါ။

ရွာမှာရှိတဲ့ သူကြွယ်တစ်ယောက်က မထေရ်ရဲ့ ပစ္စည်းလေးပါးကို တာဝန်ယူထားပြီး နေ့စဉ်လည်း အိမ်ကို ဆွမ်းခံကြွစေပါတယ်။ မထေရ်က သီလကို အထူးစောင့်ထိန်းသလို ကျောင်းတိုက်မှာ တံမြက်လှည်းတာ ကုဋီသန့်ရှင်းရေးလုပ်တာစတဲ့ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တွေကိုလည်း နေ့စဉ်ပြုပါတယ်။ မထေရ်ရဲ့ သီလကို ကြည်ပြီးသူကြွယ်ရဲ့ ကြည်ညိုမှုကလည်း ခိုင်မြဲနေခဲ့ပါတယ်။ အမှန်ဆို ကဿပဘုရားပွင့်တော်မူဆဲကာလမှာ ရဟန်းဖြစ်ခွင့်ရနေတာဆိုတော့ မထေရ်အနေနဲ့ သူ့ရဲ့လက်ရှိသီလစင်ကြယ်မှုကို အခြေခံပြီး ဝိပဿနာတရားကို ဆက်အားထုတ်လိုက်ရင် ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှာပဲ ရဟန္တာဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။ ရဟန္တာမဖြစ်ရင်တောင် ပျံလွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်မူတဲ့အခါ ကောင်းမြတ်တဲ့ သုဂတိဘုံ တစ်ခုခုကို ရောက်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မထေရ်ရဲ့ ကံသုံးပါးဟာ ဟန်ချက် မညီယိမ်းယိုင်သွားခဲ့တဲ့အတွက် အမြတ်ဆုံးပန်းတိုင်နဲ့ လွဲပြီး အပါယ်ငရဲ ကျသွားခဲ့ရပါတယ်။

ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ။

တစ်နေ့မှာ မထေရ်သီတင်းသုံးရာ ရွာကို အာဂန္တုရဟန္တာတစ်ပါးကြွလာပါတယ်။ အာဂန္တု ရဟန္တာကို မြင်တော့ မထေရ်ရဲ့ဒကာကအိမ်မှာပင့်ပြီး ဆွမ်းလည်းကျွေး၊ သင်္ကန်းလည်းလှူ၊ ပြီးတော့ ဆံပင် တွေ ရှည်နေတဲ့ အတွက် ဆတ္တာသည် ခေါ်ပြီး ခေါင်းလည်းရိတ်ပေးလိုက်ပြန်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကျောင်းတိုင်မထေရ်ကြွလာ ပါတယ်။ အာဂန္တုရဟန္တာကို ချစ်ချစ်ခင်ခင်ပြုစုနေတဲ့ မြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရတော့ မထေရ်ရဲ့သန္တာန်မှာ ဣဿာမစ္ဆရိယတွေ ထုနဲ့ထည်နဲ့ဝင်လာပါတော့

တယ်။ ဒကာသူကြွယ်က သူ့ရဲ့ကျောင်းထိုင် မထေရ်ကို အာဂန္တုရဟန္တာမထေရ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။ မိတ်ဆက်ပေးရုံတင်မကဘဲ ဒကာက ကျောင်းထိုင် မထေရ်ကို "အရှင်ဘုရား ဒီကိုယ်တော်က အရှင်ဘုရား ကျောင်းမှာ ဒီညကျိန်းမယ်ဘုရား၊ ကျိန်းမယ့် ကုတင် အပိုလည်း ထည့်ပေးလိုက်မယ်ဘုရား၊ ပြီးတော့ မနက်ကျရင် နှစ်ပါးအတူတူတပည့်တော် အိမ်ကို ဆွမ်းစားကြွခဲ့ပါဘုရား" လို့ ပင့်ဖိတ် လိုက်ပါတယ်။ ဒကာရဲ့စကားကြားလိုက်ရတော့ လက်ရှိကျောင်း ထိုင်မထေရ်ရဲ့သန္တာန်မှာဖြစ်နေတဲ့ ဣဿာမစ္ဆရိယဟာ နှစ်ဆတက်ပြီး နှလုံးသားကို ဆောင့်တိုးပြန်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ မထေရ်နှစ်ပါးကျောင်းကို ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းရောက်ပေမယ့် ကျောင်းထိုင်မထေရ်က ဧည့်ဝတ်စကားတောင်မပြောပါဘူး၊ ခပ်တည်တည် ပဲနေနေပါတယ်၊ ညချမ်းရောက်တဲ့အခါမှာတော့ ကျောင်းထိုင်မထေရ်ရဲ့နှလုံးအိမ်ကို ဣဿာမစ္ဆရိယ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျိုးစုံဟာ အင်နဲ့အားနဲ့ ဆောင့်ဆောင့်တိုးနေပါ တော့တယ်။ ကျောင်းထိုင်မထေရ်ဟာ ဣဿာမစ္ဆရိယ တစ်ချိန်လုံးနှိပ်စက်နေတဲ့အတွက် အိပ်လို့ကို မပျော်ပါ ဘူး၊ ဟိုဘက်လှိမ့်လိုက် ဒီဘက်လှိမ့်လိုက်နဲ့ လူးလှိမ့် နေရပါတယ်၊ ကံအနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ မနောကံ အနေနဲ့ဖြစ်နေတာပါ။

ကျောင်းတိုင်မထေရ်ဟာ ပထမတော့ ကြိုးစားပြီးသည်းခံပါသေးတယ်။ ညသန်းခေါင် ရောက်လာတော့ မရတော့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် အာဂန္တုရဟန္တာကျိန်းစက်ရာကို သွားပြီး "အရှင်ဘုရားဟာ တပည့်တော်ဒကာရဲ့ ဆွမ်းကိုလည်းစားတယ်၊ တပည့်တော်ဒကာခေါ်ပေးတဲ့ ဆတ္တာသည်နဲ့လည်းဆံရိတ်တယ်၊ တပည့်တော်ရဲ့ ဒကာလှူတဲ့သင်္ကန်းကို လည်းဝတ်တယ်၊ ပြီးတော့ တပည့်တော်ဒကာရဲ့ ကုတင်ပေါ်မှာလည်းအိပ်တယ်၊ ဘာကောင်းလဲ" လို့ ဆဲရေးပါတော့တယ်။ ကျောင်းထိုင်

မထေရ်က ရှန်းရင်း ကြမ်းတမ်းတဲ့စကားတွေနဲ့ ဆဲရေးနေပေမယ့် အာဂန္တု ရဟန္တာမထေရ်ကတော့ ကိုယ်အမှတ်နဲ့ ကိုယ်သည်းခံနေပါတယ်။ အဲဒီမှာတင် ကျောင်းထိုင် မထေရ်ရဲ့အကုသိုလ်ဝစီကံအဆင့်ထိ

ရောက်လာပါတယ်။ နှုတ်ကဆဲရေး ပြောဆိုလိုက်ရလို့ ရင်ထဲပေါ့ သလိုဖြစ်သွားပေမယ့် ဆက်အိပ်လို့ မပျော်တော့ပါဘူး။ဒီလိုနဲ့ပဲမနက် အရုဏ်တက်ချိန်ရောက်လာပါတယ်။

ဒီမှာတင်ကျောင်းထိုင်မထေရ်က ဝိနည်းကို လက်တစ်ဆုံးကြားလုပ်ပြန်ပါတယ်။ ခေါင်းလောင်းကို လက်သည်းများနဲ့ ခေါက်ပါတယ်၊ ခေါက်ပြီး သူတစ်ပါးထဲပဲ ဒကာအိမ်ကို ဆွမ်းစားကြွခဲ့ပါတယ်။ ဒကာက အာဂန္တုကိုယ်တော်မပါတာနဲ့ "အာဂန္တုကိုယ်တော်ရောဘုရား" လို့မေးတော့ "ဒကာကြီး ကိုယ်တော်အကြောင်းတော့ ပြောကိုမပြောချင်တော့ပါဘူး ခေါင်းလောင်းထိုးတာတောင် မနိုးဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆက်အိပ်နေတယ်"လို့ မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

အခြေအနေအရပ်ရပ်ကိုကြည့်ပြီး ဒကာကတော့ရိပ်မိသွားပါပြီ၊ ဒါကြောင့်ဆွမ်းကပ်ပြီးတဲ့အခါ ကျောင်းထိုင်မထေရ်ရဲ့ သပိတ်ထဲကို ဆွမ်းအပြည့်ထည့်ပြီး "အရှင်ဘုရား ဒီဆွမ်းတွေကို အာဂန္တုကိုယ်တော်ကို ကပ်ပေးပါဘုရား"လို့လျှောက်ပါတယ်။

ကျောင်းထိုင်မထေရ်ဟာ ဒကာထည့်ပေးလိုက်တဲ့ သပိတ်ကို မလွှဲသာမရှောင်သာ သယ်လာရပေမယ့် တစ်စက်မှ သယ်မလာချင်ပါဘူး၊ လမ်းတစ်ဝက်ရောက်တဲ့အခါမှာတော့ မထေရ်ရဲ့သန္တာန်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ ဣဿာမစ္ဆရိယဟာ တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့သွားပါတော့တယ်၊ ဒါကြောင့်သပိတ်ထဲမှာ ပါလာတဲ့ဆွမ်းတွေကို လမ်းဘေးမှာပဲ သွန်ပစ်လိုက်ပါတယ်၊ ဒီနေရာအရောက်မှာတော့ ကျောင်းထိုင်မထေရ်ရဲ့ အကုသိုလ်ဟာ ကာယကံမြောက်အဆင့်အထိ ရောက်သွားပါပြီ။

မထေရ်က သူလုပ်ချင်တာ လုပ်လိုက်ရလို့ ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့ ကျောင်းကို ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် ကျောင်းရောက်တဲ့အခါမှာတော့ အာဂန္တုရဟန္တာ မထေရ်က သူ့ရဲ့စိတ်အကြံတွေသိပြီး ကျောင်းက ထွက်ခွါသွားပါပြီ။

နောက်ဆုံးတော့ကျောင်းထိုင်မထေရ် ပျံလွန်တော်မူတဲ့အခါ အဝီစိငရဲကျသွားရပါတော့တယ်။

ဂေါတမဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူမှပဲ ငရဲက လွတ်ပြီး သူဌေးမိသားစုတစ်စုအိမ်မှာ လူလာဖြစ်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့်သူဟာ အစားကောင်းကောင်းကိုလည်း မစားချင်၊ အဝတ်ကောင်းကောင်းကိုလည်း မဝတ်ချင်၊ နေရာကောင်းကောင်းမှာလည်းမနေချင် ဖြစ်နေပါတယ်။ အရွယ်ရောက်လာတော့ မိဘတွေက သူ့ကို အာဇီဝကတက္ကတွန်းတွေဆီပို့ပေးလိုက်ပါတယ်။ တက္ကတွန်းတွေက သူ့ကိုရဟန်းပြုပေးပါတယ်။ နာမည်ကိုလည်း ဇမ္ဗုကတက္ကတွန်းလို့ခေါ်

www.burmeseclassic.com

လိုက် ကြပါတယ်။

စမ္ပူကတက္ကတွန်းဟာ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ပတ်လုံး တက္ကတွန်းအဖြစ်နဲ့ ကျင်လည်နေပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကဿပဘုရားလက်ထက်မှာ တုန်းက အနှစ်နှစ်သောင်းရဟန်းပြုပြီး သီလကို လုံလုံခြုံခြုံစောင့်ထိန်းခဲ့တဲ့ ပါရမီကုသိုလ်ဟာ ဒီမှာ အကျိုးပေးဖို့အခွင့်စိုက်လာပါပြီ။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဉာဏ်တော်မှာ စမ္ပူကတက္ကတွန်းလာ ထင်ပါတော့တယ်။ ကျောက်ဖျာတစ်ခုမှာနေနေတဲ့ စမ္ပူကတက္ကတွန်းကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က တသီး တသန့်ကို တရားသွားဟော ပေးပါတယ်။

တရားနာရင်းနဲ့ ရဟန္တာဖြစ်သွားပြီး မြတ်စွာ ဘုရားရှင်က ဧဟိဘိက္ခုခေါ်လိုက်တာနဲ့ ရဟန်း ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

မျက်မှောက်ခေတ်မှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ဇာတ်လမ်း လေးတစ်ပုဒ်ကိုလည်း ဒီမှာကြုံတုန်းပြောသွား

ရအောင်ပါ။

လွန်ခဲ့တဲ့လေးငါးနှစ်လောက်က မန္တလေးမှာ ဆရာဝန်မလေးနှစ်ယောက် ကလေးအထူးကုလားမသိ ပါဘူး။ ဘွဲ့လွန်တက် ကြရင်း တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးမနှာလို ဝန်တိုမှု ဣဿာမစ္ဆရိယတွေဖြစ်ကြပြီး ဆရာဝန်မ တစ်ယောက်က အဆင်မပြေဖြစ်နေတဲ့ ဆရာဝန်မ တစ်ယောက်ကို အက်ဆစ်နဲ့ ပက်လိုက်တာမျက်စိ နှစ်လုံး ပျက်စီးသွားပါတယ်။ ဒီတော့ အမှုတွေဖြစ်ကြ ရင်းနဲ့ အက်ဆစ်နဲ့ပက်လိုက်တဲ့ ဆရာဝန်မလေးလည်း ဥပဒေရဲ့အရေးယူမှုကို ခံသွားရတယ်လို့ဆိုပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စာဖတ်သူကို နည်းနည်းလောက် မေးခွန်းထုတ်ကြည့်ရအောင်ပါ။

အက်ဆစ်နဲ့ပက်တဲ့ ဆရာဝန်မလေးရယ်၊ အပက်ခံရတဲ့ဆရာဝန်မလေးရယ် အဲဒီ နှစ်ယောက်ထဲ က ဘယ်သူ့ကို အပြစ်တင်မလဲ ... ? ဖြေကြည့်ပါဦး။

. . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အကြောင်းဆက်ဆိတ်စစ်နဲ့ပက်တဲ့ ဆရာဝန်မလေးကို"

"အက်ဆစ်နဲ့ပက်တဲ့ ဆရာဝန်မလေးကို" ဒါဆိုရင်တော့ မှားသွားပါပြီ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အပြစ်တင်လိုက်ရင် အပြစ်တင်တဲ့သူဟာ အပြစ်ပြန်ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အပြစ်မတင်ရပါဘူး၊ ဒီတော့ ဘယ်သူ့ကို အပြစ်တင်ရမလဲဆိုရင် ဆရာဝန်မလေးနှစ်ယောက်ရဲ့သန္တာန်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ ဣဿာမစ္ဆရိယ အကုသိုလ်စိတ်ကို အပြစ်တင်ရမှာပါ။

ဩြော် ..... ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယဆိုတာ တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းပါလား။ ဘဝကို ချာချာလည်သွားအောင် ဘဝကို ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားအောင်လုပ်တတ်ပါလား စသည်ဖြင့် အဲဒီလို အပြစ်တင်ရမှာပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အပြစ်တင်ရင်အပြစ်ပြန် ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်တော့မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အပြစ်မတင်ရပါဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့သန္တာန်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်စိတ်ကိုပဲ အပြစ်တင်ရပါတယ်။

အထက်က ဝတ္ထုလေးနှစ်ပုဒ်ကို ထောက်ပြီး ဣဿာမစ္ဆရိယဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးဖြစ်တာ၊ လူဖြစ်တာနဲ့လည်း မဆိုင်ပါဘူး၊ ပညာတတ်တာ မတတ်တာနဲ့လည်း မဆိုင်ပါဘူး။ ဘုန်းကြီးကော လူကော ပညာတတ်ကော ပညာမတတ်ကော အကုန် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ဇမ္ဗုကာမထေရ်ဟာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်သလို ဆရာဝန်မလေးနှစ်ယောက်ဟာလည်း ပညာတတ် တွေပါ။ တကယ်ဆို ဇမ္ဗုကာမထေရ်ဟာ ဣဿာမစ္ဆရိယ သာ မဖြစ်ခဲ့ရင် ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်မှာပဲ ရဟန္တာဖြစ်ချင်ဖြစ်၊ မဖြစ်ရင်တောင် ပျံလွန်တော်မူတဲ့ အခါ ကောင်းရာသုဂတိကို ရောက်သွားရမှာပါ၊ အခုတော့ ဣဿာမစ္ဆရိယဖြစ်လိုက်တဲ့အတွက် တရား ထူး တရားမြတ်ရဖို့အရေး ဘုရားတစ်ဆူစာလောက် ဝေးသွားရသလို ကြားထဲမှာလည်း ငရဲကျသွားရ တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုတော့ရှိပါတယ်၊ ဓမ္မကြမထေရ်ဟာ ဣဿာမစ္ဆရိယကို မနောကံအဆင့်လောက်အထိပဲ ဖြစ်နေမယ်၊ ဝစီကံနဲ့ ကာယကံကို ကောင်းကောင်း ထိန်းချုပ်ထားလိုက်နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ဒီလောက် ဆိုးဆိုးဝါးဝါးကြီးဖြစ်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူက ဆဲရေးပြီး ဝစီကံအနေနဲ့ တစ်ဆင့်တက်လိုက်တာရယ်၊ နောက်တစ်ခါ သပိတ်ထဲက ဆွမ်းတွေကို သွန်ပစ်လိုက်ပြီး ကာယကံအဆင့်ကို ထပ်တက်လိုက်ပြန်တာရယ်ကြောင့်ပါ။ ကံသုံးပါးလုံးကို ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ကျူးလွန် လိုက်တဲ့အတွက် နိဗ္ဗာန်နဲ့ဝေးသွားရသလို အပါယ်ငရဲကိုလည်း ကျသွားရတာပါ။

နောက်တစ်ခုရှိတာက စာမှာ ဂုဏ်ရှိတဲ့သူကို ပြစ်မှားရင် ပိုအပြစ်ကြီးပါတယ်တဲ့။ ဓမ္မကြမထေရ် ပြစ်မှားတဲ့သူက ရဟန္တာ မထေရ်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ပိုအပြစ်ကြီးသွားတာလည်းပါပါတယ်။ တကယ်လို့ ဓမ္မကြမထေရ်ပြစ်မှားလိုက်တဲ့ မထေရ်က သာမန်

ရဟန်း တစ်ပါး ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီလောက်ကြီး အပြစ်ကြီးသွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကံသုံးပါးနဲ့ကျူးလွန်လိုက်တာရယ်၊ ကိုယ်ပြစ်မှားလိုက်တဲ့သူက ဂုဏ်ကြီးနေတာရယ်ကြောင့် အပြစ်ကပိုကြီးသွားရတာပါ။

ဒီဝတ္ထုလေးကို အာရုံပြုပြီး အတွေးတချို့တွေး ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီဝတ္ထုနဲ့ တိုက်ရိုက်သီးသန့် ဆိုင်ချင်မှ လည်းဆိုင်မှာပါ။ အတွေးထဲမှာ တွေးမိတာလေး တွေပါ။

ပုထုဇဉ်လူသားတွေကိုကြည့်ရင် အလွှာသုံးမျိုး တွေ့ရပါတယ်။ ရင်ထဲမှာမကျေနပ်စရာ တစ်ခုခုရှိရင် "ဖုန်း...ဒိုင်း" ဆိုပြီး လက်နဲ့ ဒါမှမဟုတ် ခြေနဲ့ ဒါမှမဟုတ် တုတ်ဓါးတစ်ခုခုနဲ့ ဖြေရှင်းပစ်လိုက်တဲ့ အလွှာကတစ်မျိုးပါ။ ဒါက ကာယကံမြောက် ကျူးလွန်တတ်တဲ့အလွှာပါ။ အကြမ်းစားအလွှာပေါ့။

နောက်အလွှာတစ်ခုကျတော့ ရင်ထဲမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကျေနပ်စရာ တစ်ခုခုရှိရင် လက်တွေ၊ ခြေတွေမပါပေမယ့် နှုတ်ကပက်ကနဲ ပြောပစ်တတ်တဲ့အလွှာပါ။ ဒါကဝစီကံမြောက် ကျူးလွန်တတ်တဲ့အလွှာပါ။ အလတ်စားအလွှာပေါ့။

နောက်အလွှာတစ်ခုကျတော့ မကျေနပ်စရာ အာရုံတစ်ခုခုကြုံရပေမယ့် ရင်ထဲမှာပဲထားလိုက်ပါတယ်။ ကာယကံမြောက်လည်းမလွန်ကျူးဘူး၊ ဝစီကံမြောက်လည်း မလွန်ကျူးဘူး၊ မနောအဆင့်အနေနဲ့ပဲ ဖြစ်နေတာပါ။ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ဖြစ်နေတဲ့ မကောင်းတဲ့စိတ်ကို အပြင်လူသိခွင့် မပေးဘဲ မနောကံအဆင့်အနေနဲ့ပဲ ဖြစ်နေတာပါ။

ရင်ထဲမှာဖြစ်နေပေမယ့်ကာယကံနဲ့ဝစီကံကို ကောင်းကောင်းထိန်းချုပ်ထားလိုက်နိုင်တော့ အပြင်လူလည်း သိခွင့်မသာတော့ပါဘူး။ ရင်ထဲမှာ ဖြစ်နေတဲ့ ခပ်ညံ့ညံ့စိတ်ထားကို အပြင်လူကို သိခွင့်မပေးဘဲ ကာယကံနှင့် ဝစီကံကို ထိန်းချုပ် ထားလိုက်

နိုင်တယ်ဆိုတာ နည်းတဲ့သတ္တိ မဟုတ်ပါ ဘူး။

ဒါကအနုစားအလွှာပေါ့။

ကဲ . . . . . စာဖတ်သူ။ အထက်ကအလွှာသုံးမျိုးထဲမှာ စာဖတ်သူကဘယ်အလွှာထဲမှာပါမလဲ...?၊ ဖြေကြည့်ပါဦး။

. . . .

"အနုစားအလွှာ"

မနောက်ပါနဲ့ စာဖတ်သူရယ်၊ အတင်းတွေဘာတွေ ပြောဖူးတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါဆိုဘယ်အလွှာထဲပါသွားပြီလဲ၊ စာဖတ်သူကော စာရေးသူကော မထူးလှပါဘူး၊ အလယ်အလတ်တန်း အလွှာထဲမှာပဲ ထည့်လိုက်ကြရအောင်ပါ။

အလွှာတူသွားပြီဆိုတော့ အားမနာတမ်း ပြောလို့ ရသွားပြီပါပြီ။ ဒီတော့ ယေဘုယျအလယ်အလတ်တန်းစား အလွှာအတွက်ပဲပြော ကြရအောင်။ ကိုယ်က ဝစီကံအဆင့်လောက်အထိတော့ ကျူးလွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တတ်တယ် ဆိုပါတော့၊ ဒါဆိုအထုံဖြစ်နေတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ ခပ်ညှိုညှို ဝစီကံကို ဘယ်လိုပယ်မလဲ၊ လွယ်ပါတယ်၊ အင်္ကျီ လေးပါးကိုလက်ကိုင်ထားလိုက်ပါ။

အင်္ကျီလေးပါးက . . .

(၁) သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်းမပြောပါနဲ့။

(၂) သူတစ်ပါးကောင်းကြောင်းပြောပါ။

(၃) မိမိကောင်းကြောင်းမပြောပါနဲ့။

(၄) မိမိမကောင်းကြောင်းကိုလိုအပ်လာရင် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောပါတဲ့၊

ဒီတော့ မနက်အိပ်ရာထတာနဲ့ " ငါ ဒီနေ့ သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်း မပြောဘူး၊ သူတစ်ပါး ကောင်းကြောင်းပဲပြောမယ်၊ ငါ့ရဲ့ ကောင်းကြောင်း ကိုမပြောဘူး၊ ငါ့ရဲ့ မကောင်းကြောင်းကို လိုအပ်လာ ရင် ပြောပြမယ် "အဲဒီလို သုံးကြိမ်လောက် ခပ်တိုးတိုး လေး ရွတ်လိုက်ပါ။

ရွတ်လိုက်တာက လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြည့်ဖို့

အားယူလိုက်တာပါ။ တကယ်လည်း လက်တွေ့ကျင့် သုံးကြည့်ရပါ့မယ်။ ဒီလိုနဲ့ ရုံးရောက်လာပြီပဲ ဆိုပါ တော့၊ လူစုမိတာနဲ့ " ဟိုကောင်မ မိဖြူပေါ့" လို့ သူတစ်ပါး မကောင်းကြောင်းပြောဖို့ စလိုက်မိမယ်၊ စကားအစမှာတင် မနက်ကရွတ်ခဲ့တာလေးကို သတိရ ပြီးချက်ချင်းရပ်ပစ်လိုက်ပါ။

ဒီတော့စုစုစုစုနဲ့ နားထောင်နေကျ ရုံးသူတွေ က "ဟဲ့ . . . . . . ပြောပါဦး မိဖြူဘာဖြစ်လဲ"လို့ နားထောင်ချင်စောနဲ့ ပြန်မေးလာပြီ ဆိုရင် အင်္ကျီထဲမှာ သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်းမပြောနဲ့၊ သူတစ်ပါး ကောင်းကြောင်းကို ပြောပါဆိုတော့ " မိဖြူရယ်လေ လမ်းဖြတ်ကူးဖို့စောင့်နေတဲ့ အဖွားကြီးကို ဟိုဘက်လမ်း ထိပ်အထိရောက်အောင်ကူကူးပေး နေတာတွေ့ရ တယ်" လို့ပြောချလိုက်ပါ။

သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်းပြောတာသာ အကုသိုလ်ပါ၊ သူတစ်ပါးကောင်းကြောင်းကို ပြောတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က ကုသိုလ်ပါ၊ ကုသိုလ်နဲ့အကုသိုလ်မှာ အကုသိုလ်မဖြစ်ဖို့က ပထမ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့က ဒုတိယပါ၊ ဒီတော့ကုသိုလ်မဖြစ်ရင်နေပါစေ၊ အကုသိုလ်မဖြစ်အောင်တော့ အထူးစောင့်စည်းရမှာပါ။

ပြီးတော့ သူတစ်ပါးမကောင်းပြောတာဟာ အပြစ်ဖြစ်တယ်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုလည်း နှလုံးသွင်းထားရပါ့မယ်၊ ဘာပဲပြောပြော သူတစ်ပါးမကောင်းပြောတတ်တဲ့အကျင့်ကိုတော့ ဖျောက်ကိုပစ်ရပါ့မယ်။

တစ်နေ့တာကုန်လို့ ညအိပ်ရာဝင်တဲ့အခါမှာလည်း နဖူးပေါ်လက်တင်ပြီး ဒီနေ့တစ်နေ့တာရဲ့ အပြုအမူအပြောအဆိုတွေကို ပြန်စဉ်းစား ကြည့်ရပါမယ်။ "ငါဒီနေ့သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်း ပြောမိလား သူတစ်ပါးကောင်းကြောင်းကိုကော ပြောဖြစ်ရဲ့လား" စသည်ဖြင့်ပေါ့။ အဲဒီလိုသာ ကိုယ့်ရဲ့နှုတ်ကို စောင့်စည်းသွားစမ်းပါ။ မကြာခင် အလယ်အလတ်

တန်းစားအလွှာကို ကျော်ပြီးအနုစား အလွှာအဆင့်အထိ ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

ဘာပဲပြောပြောစာဖတ်သူရယ် သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်း၊ သူတစ်ပါးအပြစ်၊ သူတစ်ပါးအားနည်းချက်ကို မပြောမိအောင် ကြိုးစားလိုက်စမ်းပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်း တစ်ခါပြောလိုက်ရင် ကိုယ့်သန္တာန်မှာ အကုသိုလ်တစ်မှတ် ဝင်လာတာပါ၊ ကိုယ်က သာမန်ပြောလိုက်ပေမယ့် အပြောခံရသူ တစ်ဖက်သားမှာလည်း အများကြီးနစ်နာရပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တစ်ဖက်သားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ အကျိုးရလာဒ်ကို အများကြီးထိခိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် စောင့်ထိန်းရသလို သူ့ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်လည်း စောင့်ထိန်းပေးရပါတယ်။

ပြီးတော့ နားထောင်တဲ့သူက ပညာရှိရင် "ဒီလူ သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်းပြောတတ်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကျင့်ရှိပါလား" ဆိုပြီး ကိုယ့်ကို လည်း အထင်သေးသွားတတ်ပါတယ်။ ဒါကို ပြောနေသူ ကိုယ်တိုင်ကမသိပါဘူး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မနက်ဖြန်ကစပြီး သူတစ်ပါး မကောင်းကြောင်း၊ သူတစ်ပါးအပြစ်၊ သူတစ်ပါး အားနည်းချက်ကို မပြောပါနဲ့တော့။ သူတစ်ပါး မကောင်းကြောင်းပြောတာဟာ အကုသိုလ်ပါ။ ကြာလာရင် အကုသိုလ်တွေများလာနိုင်ပါတယ်။ ဝင်လာတဲ့ အကုသိုလ်က အင်အားများလာရင် အလကားနေမှာတော့ မဟုတ်ဘူးလေ။

ကျမ်းကိုး
၁။ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ (ပထမတွဲ)။
၂။ ဗုဒ္ဓသို့မဟုတ်အနိုင်းမဲ့
ဆရာကြီး ဦးရွှေအောင်။

အကုသိုလ်ပယ်နည်း (၂)

အရင်ဆောင်းပါးမှာ၊ ဝစီကံမှာဖြစ်တတ်တဲ့ အကုသိုလ် ပယ်ပုံလေးကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒီဆောင်းပါး မှာတော့ အဆက်အနေနဲ့ မနောကံမှာဖြစ်တတ်တဲ့ အကုသိုလ်ကို ပယ်ပုံလေးကို ပြောရအောင်ပါ။ ပယ်ပုံ မပြောခင် သာဓကဝတ္ထုလေးကို အရင်ပြောပြရအောင်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က သီဟဆို တဲ့စစ်သူကြီးတစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ သူ့မှာ နှမက မွေးထားတဲ့ တူမလေး တစ်ယောက်လည်း ရှိပါတယ်။ ဦးရီးဖြစ်သူရဲ့နာမည်ကသီဟဆိုတော့ တူမလေးနာမည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုလည်း သိဟာလို့မှည့်ထားကြပါတယ်။

သိဟာစစ်သူကြီးဟာ မြတ်စွာဘုရားကိုပင့်ပြီး အိမ်မှာမကြာခဏ ဆွမ်းကပ်လှူရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် တူမသိဟာလေးဟာလည်း မြတ်စွာဘုရားတရားတော်တွေနဲ့ ယဉ်ပါးနေခဲ့ပါတယ်။

တစ်ခါဆွမ်းကပ်မှာတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို နာကြားပြီး ရဟန်းပြုချင်စိတ်ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိဘတွေကို ခွင့်ပန်ပြီးရဟန်းပြုလိုက်ပါတယ်။

သဒ္ဓါတရားနဲ့ ရဟန်းပြုလာသူဆိုတော့ ဝိပဿနာတရားကို ကြိုးကြိုးစားစားအားထုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တရားအားထုတ်ချိန်မှာ ဘာတွေဝင်လာသလဲဆိုတော့ ကာမရာဂစိတ်တွေပါ၊ ဒီတော့ တရားမှတ်လို့မရတော့ပါဘူး။ "လူ့ဘဝနေတုန်းက ကာမရာဂစိတ်က ဒီလောက်မနှိပ်စက်ဘူး၊ ရဟန်းပြုပြီး တရားအားထုတ်ကာမှ ကာမရာဂစိတ်တွေ ဝင်လာရတယ်" ဆိုပြီး

ရှက်စိတ်နဲ့အတူ စိတ်ဆင်းရဲကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်နေရပါတော့တယ်။

စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်နေတော့ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်းကောင်းမစားနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်က ပိန်လာပြီး အသားအရေကလည်း ခြောက်သွေ့လာပါတယ်။ ဒီလိုပုံစံမျိုးဖြစ်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာသွားလဲဆိုရင် ခုနစ်နှစ်တောင် ကြာလာခဲ့ပါတယ်။

ဒီအချိန်ကျမှ လူထွက်ဖို့ကလည်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ရဟန်းဝတ်နဲ့ဆက်ပြီး တရားအားထုတ်ပြန်တော့လည်း ကာမရာဂနှိပ်စက်လို့ စိတ်ဆင်းရဲကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်ပြီး တရားထူးကမရ။ နောက်ဆုံးသေတာပဲကောင်းပါတယ်ဆိုပြီး ကြိုးတစ်ချောင်းယူ တောထဲကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

တောထဲရောက်တော့ စိတ်ကြိုက်သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုရွေးပြီး သစ်ပင်ပေါ်တက်လိုက်ပါတယ်၊ ပါလာတဲ့ကြိုးနဲ့ ကြိုးတစ်စကို သစ်ကိုင်းမှာချည်၊ ကျန်တစ်စကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိမိရဲ့လည်ပင်းမှာချည်လိုက်ပါတယ်။

ဟိုဘက်ဒီဘက်ကြိုးချည်ပြီးချိန်မှာ အတွေး တစ်ခုက ခေါင်းထဲကို ဝင်လာပါတယ်။ ဝင်လာတဲ့ အတွေးက သူ့ဘဝကို ပြောင်းလဲပစ်မယ့်အတွေးပါ၊ ဝင်လာတဲ့သူ့ရဲ့အတွေးက ဒီလိုပါ။

" ငါဟာကာမရာဂစိတ်တွေ ဖြစ်ပေမယ့် မနောကံအဆင့်အထိပဲဖြစ်နေတာ၊ ဝစီကံအဆင့်အထိလည်း မကျူးလွန်ဘူး၊ ကာယကံအဆင့်အထိလည်း မကျူးလွန်ဘူး၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကလည်း "မနောဒွါရေ အနာပတ္တိ – မနောဒွါရမှာဖြစ်တာ အာပတ်မသင့် ဘူးတဲ့၊ ဘာပဲပြောပြောငါ့ရဲ့သီလဟာ ဖြူစင်နေခဲ့တယ်" အဲဒီလို တွေးလိုက်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့သီလဖြူစင်နေတာ ကို တွေ့လိုက်ရတော့ စိတ်က အလိုလိုကြည်လင်လာပြန် ပါတယ်။

သီဟာထေရ်မဟာ စိတ်ကြည်လင်နေဆဲမှာပဲ၊ လည်ပင်းကြိုးကွင်းတန်းလန်းကြီးနဲ့ပဲ ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင်

အားထုတ်ခဲ့တဲ့ ဝိပဿနာတရားကို ပြန်အားထုတ် လိုက်ပါတယ်။ စိတ်ကြည်လင်နေတဲ့အတွက် သမာဓိ ကလည်း မြန်မြန်ဖြစ်သွားပါတယ်၊ သမာဓိရှိရှိနဲ့ပဲ ခန္ဓာ ကိုယ်ကို ဉာဏ်စိုက်ရှုလိုက်တာ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး နဲ့အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရသွားပါတော့တယ်။ အရဟတ္တဖိုလ် ရသွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်လည်ပင်းမှာ စွပ်ထားတဲ့ ကြိုးလည်းသူ့အလိုလို ကျွတ်သွား ပါတော့တယ်။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝဟာ တခဏအတွင်းမှာပဲ ပြောင်းလဲသွားနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီပြောင်းလဲမှုဟာလည်း ကိုယ့်ရဲ့အတွေးတစ်ခုကို အခြေခံပြီးဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

အတွေးတစ်ခုဟာ အကောင်းဘက်ကို ရောက် သွားနိုင်သလို အဆိုးဘက်ကိုလည်း ရောက်သွား နိုင်ပါ တယ်။

သီဟာထေရ်ရဲ့ အတွေးကတော့ အမြတ်ဆုံးနဲ့ ပြောရမယ့် သံသရာဝဋ်က ကျွတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်အထိရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားနိုင်အောင် ပို့ပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

တချို့အတွေးတွေဟာ နိဗ္ဗာန်အထိရောက်သွားနိုင်သလို တချို့အတွေးတွေကတော့ ငရဲအထိရောက်သွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါက အမြင့်ဆုံးကိုတင်ပြောတာပါ၊ ကြားထဲမှာလည်း အတွေးကြောင့် ထောင်ကျသွားတာ၊ အတွေးကြောင့်မိတ်ပျက်သွားတာ၊ အတွေးကြောင့် စီးပွါးပျက်သွားတာ၊ အတွေးကြောင့် ရာထူးဂုဏ်သိန်မြင့်သွားတာ၊ အတွေးကြောင့် စီးပွားတက်သွားတာ အတွေးကြောင့် ဘာသာရေး ခံယူချက်ပြောင်းသွားတာ စသည်ဖြင့်ပေါ့ အများကြီးပါပဲ။ အတွေးတွေ အကြောင်းသာပြောနေရတာ တကယ်တမ်း ခွဲကြည့်ရင် အတွေးကကုသိုလ်ဖြစ်စေတဲ့ အတွေးနဲ့ အကုသိုလ် ဖြစ်စေတဲ့ အတွေးနှစ်မျိုးပဲရှိပါတယ်။

မနက်အိပ်ရာထကနေ အိပ်ရာဝင်တဲ့အထိ ဒီအတွေးနှစ်မျိုးကိုပဲ တွေးနေကြရတာပါ။

ပုထုဇဉ်တစ်ယောက်ရဲ့ အတွေးတွေထဲမှာ

ကုသိုလ်အတွေးနဲ့ အကုသိုလ်အတွေးဘယ်ဟာက အချိန်များများယူသလဲဆိုရင် အထူးပြောစရာမလိုတော့ပါဘူး။

အကုသိုလ်ကိလေသာတွေက အရိယာမဂ်အဆင့်ဆင့်ရမှပဲ မဖြစ်တော့တာပါ၊ အရိယာမဂ်အဆင့်ဆင့်မရသေးသရွေ့ ပုထုဇဉ် ဖြစ်နေသေးသရွေ့တော့ အကုသိုလ်ကိလေသာတွေက အစဉ်သဖြင့် ဖြစ်နေကြမှာပါ။

အရိယာမဂ်ကို မရသေးဘူး၊ ပုထုဇဉ်အဆင့်ပဲရှိနေသေးတာဆိုတော့ ဖြစ်ပေါ့။ စာမှာကကို ပုထုကိလေသာစနေတီတိ ပုထုဇ္ဇနော အကုသိုလ်ကိလေသာများစွာဖြစ်တတ်လို့ ပုထုဇဉ်ပါတဲ့၊ ပုထုဇဉ်နဲ့ အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်နဲ့ ပုထုဇဉ်ကခွဲထုတ်လို့ကို မရနိုင်ပါဘူး၊ အတွဲတစ်စုအနေနဲ့ ရှိကိုရှိနေမှာပါ။

အကုသိုလ်ကိလေသာနဲ့ ပတ်သက်လို့ နှစ်မျိုးတွေ့ရပါတယ်။ အကုသိုလ်ဖြစ်ချင်လို့ ဖြစ်နေတဲ့အကုသိုလ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရယ် မဖြစ်ချင်ဘဲနဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်ပါ။

အကုသိုလ်ဖြစ်ချင်လို့ ဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာက အကုသိုလ်ကို အလုပ်တစ်ခုလို သဘောထားပြီး ကိုယ်ကျိုးကို တစ်ချိန် လုံးငဲ့နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ ကိုယ်ကျိုးကိုငဲ့တဲ့နေရာမှာလည်း လက်ရှိအနေအထားထက် လျော့သွားမှာကို အထူးငဲ့နေသလို၊ လက်ရှိအနေအထားထက်မြင့်မြင့်သွားအောင်လည်း ငဲ့နေတာပါ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သူ့ဘဝမှာ အကုသိုလ်မရှိလို့ကို မဖြစ်ပါဘူး၊ အကုသိုလ်ကို မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်လိုသဘောထားပြီး အပေါ်အဖြစ်ခေါ်ထားသူပါ။ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ဘာပဲပြောပြော၊ ဘာပဲတွေးတွေး၊ သူ့မိတ်ဆွေ အကုသိုလ်ကိုပဲ တိုင်ပင်ပါတယ်၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကတော့ အကုသိုလ်ကို ဖြစ်ချင်လို့ကို ဖြစ်နေတာပါ။

အကုသိုလ်မဖြစ်ချင်ဘဲဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မလွဲသာမရှောင်သာလို့ ဖြစ်လိုက်ရပေမယ့် နည်းနည်းမှကိုမဖြစ်ချင်ပါဘူး။ ဖြစ်ပြီးတဲ့အကုသိုလ်ကို လည်း

နောင်မဖြစ်ရအောင်ဘယ်လို ပယ်ရမလဲဆိုတာ ပြန်စဉ်းစားတဲ့သူပါ။

ဥပမာအားဖြင့်ပြောရင် ကိစ္စတစ်ခုကြုံရင် ကိုယ့်ဘက်ကိုပဲ အရင်တွေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အကုသိုလ်အဖြစ်များပြီး၊ သူတစ်ပါး အတွက် ထည့်ထည့်တွေးပေးတတ်တဲ့သူကတော့ အကုသိုလ်အဖြစ်နည်းပါတယ်။ ဒီအပြုအမူကလည်း အလေ့အကျင့်နဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရရင်အထုံပေါ့။

ကိုယ့်ဘက်ကိုပဲတွေးတတ်တဲ့သူ အထုံပါတဲ့သူ အထုံရှိနေတဲ့သူဟာ ဘယ်ကိစ္စနဲ့ပဲကြုံကြုံ၊ ကြုံလာတာနဲ့ ကိုယ့်ဘက်ကိုပဲ တွေးပြီးသားဖြစ်နေတတ်ပါတယ်၊ သူတစ်ပါးအတွက်ထည့်ထည့်တွေးပေးတတ်တဲ့သူကလည်း ဘယ်ကိစ္စပဲကြုံကြုံ၊ ကြုံလာတာနဲ့ သူတစ်ပါးအတွက်ကို အလိုလိုထည့်ထည့်တွေးပြီးသားဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

ဒီစာစုမှာ အဓိကပြောချင်တာက အကုသိုလ်ကို ဖြစ်ချင်လို့ဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်၊ မဖြစ်ချင်ဘဲနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်ပါ။

အကုသိုလ်ဖြစ်ကြတာချင်းတော့ အတူတူပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လက်ခံပုံချင်းတော့မတူပါဘူး၊ အထက်က သီဟာထေရီမလေးကတော့ အကုသိုလ်ကိုမဖြစ်ချင်ဘဲနဲ့ ဖြစ်နေရတာပါ။ ထေရီမလေးက ကြိုးစားပြီး ပယ်ပေမယ့် မရဘူးဖြစ်နေပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဖြစ်နေတဲ့အကုသိုလ်တွေကို မုန်းလွန်းလို့ ငါသေသွားရင် သူတို့လည်း သေသွားမှာပဲဆိုပြီး သေပစ်ဖို့ကြံတာပါ။

လူသေပေမယ့် အကုသိုလ်ကတော့ဘယ်တော့မှ သေမှာမဟုတ်ပါဘူး။ နောက်ဘဝအထိလိုက်နေဦးမှာပါပဲ။ ဆိုင်ရာ အရိယာမဂ်တွေကိုရသွားမှပဲ အကုသိုလ်က သေသွားမှာပါ။

ဒီတော့ ပုထုဇဉ်ပဲဖြစ်ပေါ့၊ ဖြစ်တဲ့အကုသိုလ်ကို ပယ်နည်းကရှိနေပါတယ်။ တစ်ခုတော့ရှိပါတယ် ကိုယ်ကအကုသိုလ်မဖြစ်ချင်တဲ့ အမျိုးအစားထဲမှာ ပါနေဖို့တော့လိုပါတယ်။ ဒါဆိုပယ်ရတာလည်း

BURMESE CLASSIC .com

လွယ်သွားပါတယ်။

ထားပါတော့၊ အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ပြီပဲ ဆိုပါတော့၊ ဒါဆိုလုပ်လက်စ အလုပ်ကိုခဏရပ်ချလိုက်ပါ၊ တကယ်လို့ ကိုယ်က လမ်းသွားနေတယ်ဆိုရင် လည်း လမ်းသွားနေတာကို ခဏရပ်လိုက်ပါ။ ပြီးတော့ဖြစ်နေတဲ့ အကုသိုလ်စိတ်ကလေးကို တည့်တည့် စိုက်ကြည့်လိုက်တာပါ။ စိုက်ကြည့်တယ်ဆိုတာက မျက်စိနဲ့ ကြည့်နိုင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်နဲ့ကြည့်နိုင်းတာပါ၊ စိတ်ကိုစိတ်နဲ့ ပြန်ကြည့်တဲ့သဘောပါ။

ကြည့်လို့ မိပြီဆိုရင် ဖြစ်နေတဲ့ အကုသိုလ်လေးက ဘယ်လိုလေးလဲ၊ ဘယ်လိုလေးဖြစ်နေတာလဲ စသည်ဖြင့် သဘောလေး အထိမိအောင်သိရပါတယ်။ သဘောလေးအထိသိအောင် ညွှတ်ပြီး ဖြစ်နေတဲ့ အကုသိုလ်စိတ်ကလေးကိုပဲ "အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တယ်၊ ဖြစ်တယ်" ဒါမှမဟုတ်ဖြစ်နေတဲ့ အကုသိုလ်ကို အမည်ပေးတတ်ပြီး မှတ်လို့လည်းရပါတယ်။ ဒီမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဣသသာမဇ္ဈရိယဖြစ်တယ်ဆိုရင်လည်း ဣသသာမဇ္ဈရိယဖြစ်တယ်ဖြစ်တယ်"ဆိုပြီး အချက်နှစ်ဆယ်လောက် မှတ်ပစ်လိုက်ပါ။

မှတ်တယ်ဆိုတာက အလုပ်သဘောဆန်အောင် ပြောနေရတာပါ၊ လိုရင်းကတော့ အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်၊ ဖြစ်တာနဲ့သိလိုက်ဖို့ပါပဲ။ ကိုယ်ကဖြစ်နေတဲ့အကုသိုလ်စိတ်ကို မှတ်လိုက်တဲ့အခါ အကုသိုလ်စိတ်က ဆက်ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်နေမယ်၊ ရပ်ချင်လည်းရပ်သွားမယ်၊ အကုသိုလ်စိတ်ဆက်ဖြစ်နေတာ၊ မဖြစ်နေတာ၊ ရပ်တာ မရပ်တာက အကုသိုလ်ရဲ့အလုပ်ပါ၊ ကိုယ့်ရဲ့အလုပ်က မှတ်ပစ်လိုက်ဖို့ပါပဲ။

မကောင်းတဲ့စိတ်ဖြစ်၊ ဖြစ်တာနဲ့သိ၊ သိတာနဲ့ မှတ် အဲဒီလိုမှတ်ပါများလာရင်၊ မှတ်တဲ့အလေ့အထုံများလာရင် အကုသိုလ်ဖြစ်ကြောတွေ လျော့လျော့လာပါလိမ့်မယ်။ လိုရင်းကတော့ ပုထုဇဉ်ပီပီအကုသိုလ်စိတ်မကောင်းတဲ့စိတ်ဖြစ်ပါ၊ ဖြစ်တာနဲ့သိ၊ သိပြီးမှတ်ပစ်

လိုက်ဖို့ပါ။

ဒီနေရာမှာ သူ့အလုပ်၊ ကိုယ်အလုပ်ခွဲထားလိုက်ပါ။ အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တာ၊ ဖြစ်ပြီးဆက်ဖြစ်နေတာ၊ မဖြစ်တဲ့နေတာက အကုသိုလ်ရဲ့အလုပ်ပါ။ သိဖို့မှတ်ပစ်ဖို့က ကိုယ့်အလုပ်ပါ။ သူလည်းသူ့အလုပ်သူလုပ်၊ ကိုယ်လည်းကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်လိုက်ရုံပါ။ အဓိကကတော့ သူ့အလုပ်၊ ကိုယ့်အလုပ်ခွဲထားလိုက်ပြီး ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်လိုက်ဖို့ပါ။

ဖြစ်တဲ့အကုသိုလ်စိတ်ကို သိပြီး မှတ်လိုက်တာဟာ ဝိပဿနာစကားနဲ့ပြောရင် စိတ္တာနုပဿနာပါ၊ ရှေ့စိတ်ဖြစ်နေတာလေးကို နောက်စိတ်ကလေးက လိုက်လိုက်သိသွားတဲ့ သဘောပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ရှေ့စိတ်နောက်စိတ်ခွဲပြီး ရှေ့ကစိတ်က ဘာစိတ်ပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်ကစိတ်ကလိုက်လိုက်သိနေဖို့ပါ။

မြတ်စွာဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ သရာဂံဝါစိတ္တံ "သရာဂံ စိတ္တံ" န္တိ ပဇာနာတိ။ ရာဂစိတ်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင် ရာဂဖြစ်တယ်လို့ သိလိုက်ပါတဲ့။ သဒေါသံ ဝါ စိတ္တဲ့ " သဒေါသံ စိတ္တ " လို့ ပဇာနာတိ။ ဒေါသစိတ် ဖြစ်ရင် ဒေါသစိတ်ဖြစ်တယ်လို့ သိလိုက်ပါတဲ့။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရိုးရိုးလေးပဲဟောထားတာပါ၊ သိပ်ပြီး မခက်လှပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရားက သိပါဆိုတော့ သိလိုက်ရုံပါပဲ။

ကဲ စာဖတ်သူ . . . မကောင်းတဲ့စိတ်ဖြစ်တာနဲ့ သိသိပြီး မှတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ၊ အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ကြော တွေတိုသွား လျော့သွားအောင်ပါ။

ကျမ်းကိုး

၁။ ထေရီဂါထာအဋ္ဌကထာ
သီဟာထေရီဝတ္ထု။

၂။ ထေရီဘာသာပြန် (တတိယတွဲ)
လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီး။

၃။ ထေရီထေရာရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ
ဝတ္ထုသိရှိ

BURMESE CLASSIC .com

ဤလက်ကမ်း
စာအုပ်ငယ်များကို
ဓမ္မဒါန
ပြုလုပ်လိုပါက
New Day
Graphic Design & Colour Separation
အမှတ် - ၁၄၈၊ လမ်း ၅၀၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း - ၂၀၁၄၃၇၊ ၂၉၈၆၄၂
သို့
ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com